

[Ole Henriksen]

Så kan man måske ønske til lykke med det fagretlige system, som man har til at piske lønmodtagerne på plads med, hver gang der kommer uro. Vi har vores uforgribelige mening om dette fagretlige system, men jeg tror, at lønmodtagerne, herunder også store grupper af tjenestemændene, vil sætte disse regler til side og netop bringe os ind i såkaldte engelske tilstande. Man kan altså takke sig selv for, at vi er bragt ind i det system.

Jeg går ud fra, at man har fået opfattelsen af, at vi vil stemme imod her ved tredje behandling, og det kan jeg bekræfte. Det vil vi gøre både af principielle og af helt reelle grunde, fordi de overenskomster, som nu bliver lavet her – og jeg skal sige for tyvende gang, at vi er for dårlige til at lave overenskomster herinde, vi skal holde fingrene væk – opnås der slet ikke noget ved. Man har brugt en beløbsramme, det er i orden, det gør man hver gang, men det er jo proportionsforvridning at sige, at disse overenskomster, hvis de havde udviklet sig til at give noget mere til lønmodtagerne, ville have betydning, at landet var gået rabundus. Senere ordførere for SF vil redegøre for de økonomiske forhold i samfundet, men sagen er jo, at lønmodtagerne selv har betalt deres overenskomster, i kraft af at man har fusket med pristallet, i kraft af at man har frastjålet dem endnu to dyrtidsportioner, og så er det klart, at man kan indføre nogle bestemmelser om ferie osv.

Socialistisk folkeparti vil stemme for de to ferielovsforslag, men vi gør det altså ikke i konsekvens af, at man har grebet ind her. Vi ville også have gjort det under normale omstændigheder.

Vi vil altså stemme imod. Vi må med stor beklagelse erkende, at socialdemokratiet igen har gjort fagbevægelsens stilling uholdbar i de kommende 2 år, og at der bliver en frygtelig masse uro rundt omkring på arbejdspladserne. Hr. Melchior sagde i forgårs, at man skulle prøve at kigge på, om ikke vi skulle stramme de fagretlige regler lidt mere, da man nu må forvente denne uro. Det er klart, at vi heller ikke kan medvirke til det.

Formanden:

På linje med, hvad et andet medlem af præsidiet gjorde i går, skal jeg påtale ordet frastjæle, ikke ordet som sådant, men, lige-

som i går, ordet i den sammenhæng, hvori det blev anvendt.

Jørgen Jensen (DKP):

Ja, så må vi jo prøve på at glemme, at der er blevet stjålet noget, så man ikke siger noget forkert.

Regeringens ordfører, hr. Ellemann-Jensen, sagde meget stærkt: vi vil ikke finde os i misbrug af folkestyrets frihed; det er for let og for billigt at aktionere i dag. Og så må vi jo forvente, at man kommer med et forslag fra regeringens side om at kriminalisere aktioner fra arbejdspladserne, således at man kan bremse dem.

Jeg vil godt understrege, at de, der aktionerer i dag, og de, der har aktioneret i de sidste dage imod dette indgreb, er dem, der forsvarer demokratiet, dem, der forsvarer folkestyret. Det er regeringen, der prøver på at undergrave det, den misbruger sine muligheder for at knægte demokratiet. Det er jo det, der er kendsgerningerne.

Der er to parter, siger man så tit, på arbejdsmarkedet, og det er der også, men hvad er det, man gør her? Man dikterer løn- og arbejdsforhold for den ene part, siger til dem, at de i 2 år skal tvinges til at arbejde på de betingelser, man herinde finder for godt. Men hvad gør man ved den anden part? Har man på nogen måde forpligtet dem til i de 2 år at opretholde deres investeringer og de virksomheder, hvori man tvinger de andre til at arbejde? Det har man ikke. Friheden for kapitalhaverne til at bruge demokratiet til at fjerne kapital og lukke arbejdspladser har vi tydeligt set demonstreret også i de sidste uger. Når Arbejdsgiverforeningens formand, Thorsen, står frem og siger, at hvis man gennemfører arbejdernes krav, flytter vi kapitalen til udlandet, er det også en form for strejke. Har regeringen tænkt sig at gribe ind over for dette? Det har man ikke, og derfor er det hul tale at sige, at det er arbejderne, de, der aktionerer, der angriber demokratiet. Tværtimod er det en kendsgerning, at dette indgreb eller overgreb, hvad der nu er det rigtige ord, var unødvendigt. Det er en knægtelse af den grundlovssikrede ret, der er afgørende for demokratiet, retten til at organisere sig i fagforeninger, retten til kollektivt at opstille krav og forhandle kravene, retten